

NATUR

சமத்துவம்
இயற்கையுடன்

Frieden & Natur

Frieden

Wie kann der Mensch in Frieden leben?

Natur und Umwelt

Ausgebremst und abgebrannt

RECHT & UNRECHT

Es ist kompliziert.

IN FRIEDEN LEBEN MIT MENSCH UND NATUR

Schreib- und Fotoworkshop

Februar 2020

IN FRIEDEN LEBEN MIT MENSCH UND NATUR

Schreib- und Fotoworkshop
Februar 2020

பேர்லின், மார்ச் 2020

மதிப்புக்குரிய வாசிப்பாளர்கள்,

ஒரு குறுக்கு வழியில் இருப்பதாகத் தோன்றும் சிக்கலான காலங்களில் நாங்கள் வாழ்ந்து வருகின்றோம். 20 ஆம் நூற்றாண்டில் அரசியல் விளிம்பில் இருப்பதாக தோன்றும் போது காலநிலை பேரழிவுகளும் அச்சுறுத்துகின்றன. இந்த பொன்னான நேரத்தில் நாம் சமுதாயத்தில் வாழும் மக்களுடனும் இயற்கையோடும் எவ்வாறு சிறப்பாக வாழமுடியும் என்பதை நிதானமாக யோசிக்க வேண்டும்.

சமாதானமாக வாழ்வது - மக்களுடனும் இயற்கையுடனும் என்பதைப்பற்றி தமிழ் மற்றும் ஜேர்மனைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் அதற்கு பதில் தேடின. ஒரு விளையாட்டுத்தனமான வழியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எழுத்து மற்றும் புகைப்பட பயிற்சிகளில் இளம் பருவத்தினர் ஆரம்பத்தில் காணக்கூடிய சிக்கல்களை எதிர்கொண்டனர். டிஸ்டோபியாக்கள் (Dystopien) கற்பனாவாதங்கள் (Utopien) (எப்போதும் நம்பிக்கையற்றவை அல்ல) உண்மையைப்பற்றி விவாதித்தோம். சிறந்த வாழ்க்கையைக் கண்டுபிடிக்க வார்த்தைகளையும் படங்களையும் தேடினோம். புகைப்படம் எடுத்தல் பிரிவில் மறுசுழற்சி செய்யப்பட்ட பொருட்களிலிருந்து பின்னோல் கேமராக்கள் (கேமரா ஆப் கூரா) என்பதை உருவாக்கினோம். பிறகு நாங்கள் அதை வைத்து புகைப்படம் எடுத்தோம். பின்னர் இளைஞர்கள் ஒரு நோக்கத்துடன் இருண்ட அறையில் தங்களை வளர்த்துக்கொள்ள கேமராக்கள் செய்தார்கள் மற்றும் செல்போனுடன் ஸ்னாப்ஷாட் எடுப்பதை விடமுற்றிலும் மாறுபட்ட அனுபவமாக கருத்தில் எடுத்தனர். மக்களிடையேயான உறவு மற்றும் இயற்கையுடனான நமது உறவு குறித்து வளிமண்டல படங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

படித்துப்பார்த்து மகிழ்வோம்

ஜேர்மன் தமிழ் சமுதாயத்திற்கும் அன்புள்ள பங்கேற்பாளர்களுக்கும் நன்றி தெரிவிப்பதோடு எதிர்காலம் இளைஞர்கள் கைகளில் உள்ளது என்பதை கூறுகின்றோம்.

அன்புடன்

எலிசாபேட் ஏர் காகெர் (எழுத்துருவாக்கம்)

&

லவரா பெளரியோ (புகைப்படம்)

Editorial

Liebe Leserinnen und Leser,

Wir leben in unruhigen Zeiten, in denen das Wohlergehen der Menschen auf dem Scheideweg scheint: Die Klimakatastrophe droht, während zugleich die politischen Er-rungenschaften des 20. Jahrhunderts auf der Kippe zu stehen scheinen. Höchste Zeit, anzuhalten und zu überlegen, wie wir als Menschen besser miteinander und der Natur umgehen können.

Im Schreib- und Fotoworkshop "In Frieden leben - Mit Mensch und Natur" haben die jugendlichen Teilnehmer_innen der deutsch-tamilischen Gesellschaft nach Antworten auf die großen Fragen unserer Zeit gesucht. Spielerisch, in ausgewählten Schreib- und Fotoübungen haben die Jugendlichen sich zunächst den überall sichtbaren Problemen gestellt. Wir haben über Dystopien, Utopien und die (nicht immer rosige) Realität diskutiert. Danach haben wir in Worten und mit Bildern nach Wegen in ein besseres Leben gesucht.

Im Fotografie-Teil haben wir aus recycelten Materialien so genannte „Lochkameras“ (Camera Obscura) gebastelt und danach Fotos gemacht, die die Jugendlichen in einer eigens gebauten Dunkelkammer auch selbst entwickeln konnten - eine ganz andere Erfahrung als der Schnappschuss mit dem Handy! Entstanden sind atmosphärische Bilder über die Beziehung der Menschen untereinander und unser Verhältnis zur Natur.

Viel Vergnügen beim Lesen und Schauen!

Ein herzlicher Dank an die deutsch-tamilische Gesellschaft und euch, liebe Teilnehmer_innen! Ihr haltet die Zukunft in Händen.

Herzlichst,

Elisabeth R. Hager (Autorin) & Laura Fiorio (Fotografin)

Mein Schicksaal

Thilatharvi Shanmugalingam

Ich bin eigentlich eine Person, die ihr Leben plant, wie zum Bsp.: von der Schule bis zum Beruf. Ich habe, wenn ich mir ein Ziel setze, es bisher immer erfüllt. Ich wollte seit dem Ende der 4. Klasse aufs Gymnasium und heute gehe ich aufs Rückert Gymnasium. Ich möchte nach meinem Abi, BWL (Betriebswirtschaftslehre) oder Management studieren und in einem großen und erfolgreichen Betrieb als Managerin oder als Kauffrau arbeiten. Ich möchte ebenso viel reisen und mir ein eigenes Haus kaufen. Aber ob das passiert ist meinem Schicksal überlassen. Ich gebe mein Bestes um meine Eltern und mich selbst stolz zumachen. Auch wenn viele sagen es ist unmöglich, weiß ich grade dann, dass ich es unbedingt machen möchte. Ich mag Herausforderungen, deshalb setze ich mir große Ziele. Ich bin eine Person die, wenn sie eine Aufgabe bekommt, die manchmal sogar Herausforderungen sind, nicht aufhört oder Pausen macht ohne es beendet zu haben. Ich bin sehr Zielstrebig und wenn grade das nicht passiert was ich mir vorgenommen habe, dann sage ich mir „es war mein Schicksal“ und mache aus meinem Schicksal das Beste.

என் தலைவிதி

நான் என் வாழ்க்கையைத் திட்டமிட்டு செயற்படுத்தும் ஒரு நபர் (எ + கா பள்ளியிலிருந்து வேலைக்குச்செல்லும் முறை) நான் ஒரு இலக்கை வைத்தால் அதை எப்பொழுதும் அடைந்து விடுவேன். இதனுடாக நான் நான்காம் ஆண்டு முடித்து உயர்கல்விப் பள்ளிக்கு (Gymnasium) போக விரும்பினேன். அது போன்று இப்பொழுது நான் ருக்கேயார் உயர்கல்விப் பள்ளிக்கு (Rückert Gymnasium) செல்கிறேன். எனது பட்டப்படிப்புக்கு பின்பு நான் வணிக நிர்வாகம் அல்லது நிர்வாகத்தை நடத்தும் பொறுப்பைப் படித்து ஒரு பெரிய மற்றும் வெற்றிகரமான நிறுவனத்தில் மேலாளராக அல்லது ஒரு வணிகப் பெண்ணாகப் பணியாற்ற விரும்புகிறேன். இதுபோல நான் நிறைய இடங்களுக்கு சுற்றுலா செல்லவும் எனக்காக தனி வீடு வாங்கவும் விரும்புகிறேன். இது எல்லாம் நடக்குமா என்பது என் விதியில் தான் உள்ளது. நான் என் பெற்றோருக்கும் எனக்கும் பெருமை சேர்க்க போராடுவேன். அது சாத்தியமற்றது என்று பலர் சொன்னாலும் நான் அதை செய்ய விரும்புகிறேன் என்று எனக்குத் தெரியும். நான் சவால்களை விரும்புகிறேன். எனவே நான் பெரிய இலக்குகளை நிர்ணயிக்கிறேன். நான் ஒரு வேலையை எடுத்தால் அது எவ்வளவு சவாலாக இருந்தாலும் அதை செய்து முடிப்பேன். நான் மிகவும் உறுதியாக இருப்பேன். அதாவது நான் செய்யத் தொடங்கிய வேலை நன்றாக முடியவில்லை என்றால் இது என் விதி என்று நானே சொல்லிக் கொண்டு என் விதியை சிறப்பாகச் செய்வேன்.

திலதருவி சண்முகலிங்கம்

Abstammung/Herkunft

Athani

Abstammung bedeutet Herkunft. Ich bin in Berlin geboren. Meine Eltern kommen von Sri Lanka. Sri Lanka war früher in 3 teilen geteilt. Serer, Soler, Pandian. Die Singalesen betrachten das Land als fremde Personen und fügten sich dem Volk zu. Sie lehrten die Kultur der Tamilen und benutzten die erlernten Themen, um die Könige zu stürzen. Heutzutage gibt es 2 Flaggen in Sri Lanka. Zum einem, die der Singalesen und die der Tamilen. Die Tamilische Flagge wurde vor Jahren verboten, da sie als Zeichen der Rebellen dienen sollte. Es gab auch einen Krieg, der über 30 Jahre lang dauerte. Im Bürgerkrieg sind meine Eltern geflüchtet.

வம்சாவளி / தோற்றம்

வம்சாவளி என்றால் தோற்றம். நான் பேர்லின் என்னும் நகரில் பிறந்தேன். என் பொற்றோர் ஸ்ரீலங்காவில் (இலங்கையில்) இருந்து வந்தனர். இலங்கை முதலில் மூன்று பகுதிகளாக பிரிந்திருந்தது. சேர, சோழ, பாண்டிய சிங்களவர்கள் இலங்கையில் ஊடுருவி மக்களோடு இணைந்தனர். அவர்கள் தமிழரின் பண்பாட்டை கற்று மேலும் கற்ற பாடங்களை மன்னர்களை வீழ்த்த பயன்படுத்தினார். இன்றைக்கு இரண்டு கொடிகள் இலங்கைக்கு உள்ளன. ஒன்று தமிழரின் மற்றது சிங்களவரின் கொடியாகும். ஆனால் தமிழரின் கொடியானது சில வருடங்களுக்கு முதல் தடை செய்யப்பட்டது. ஏனென்றால் அது கிளர்ச்சியாளர்களின் கொடி என்பதனால். அது மட்டுமின்றி முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக போர் நடந்தது. இப் போரிலிருந்து என்னுடைய பெற்றோர் தப்பி ஓடினார்கள்.

ஆதனி ரவீந்திரன்

Ausbildung

Schabaira Shanmugalingam

Ich möchte gerne Erzieherin werden, deshalb mache ich eine Ausbildung als Sozialpädagogische Assistentin. Die Ausbildung dauert 2 Jahre. In meine Klasse gehen Mitschüler aus verschiedenen Altersgruppen. Die meisten kommen aus verschiedenen Ländern und haben verschiedene Kulturen. Im Unterricht haben wir viel über die Erziehung gesprochen. Die meisten aus meine hatten eine schöne Kindheit. Die Eltern waren nett. Ein paar aus meiner Klasse hatten keine schöne Kindheit, weil ihre Eltern brutal waren. Sie wurden oft alleine gelassen, sie hatten niemanden zum Reden. Meine Mitschüler wollen, dass die Kinder nicht dasselbe durchmachen müssen, deshalb wollen sie Erzieher werden, um für die Kinder dazu sein.

பயிற்சி (உயர்கல்விப்பள்ளி)

நான் ஒரு ஆசிரியராக (Erzieherin) இருக்க விரும்புகிறேன். எனவே நான் ஒரு சமூகக்கல்வியில் உதவியாளராக பயிற்சி பெறுகிறேன். அப்பயிற்சியானது இரண்டு வருடங்கள் நடைபெறும் என வகுப்பில் பல மாணவர்கள் வெவ்வேறு வயதுப்பிரிவிலிருந்து வருகின்றனர். பல மாணவர்கள் வேறு நாடுகளிலிருந்தும் வேறு பண்பாடுகளோடு வாழ்கின்றனர். எங்கள் வகுப்பு நேரத்தில் சமூக ஆசிரியை பற்றி கற்றிருக்கிறோம். என்னுடைய பொரும்பாலான குழந்தைகளுக்கு நல்ல குழந்தைப்பருவம் இருந்தது. பெற்றோர் நன்றாக இருந்தார்கள். எங்கள் வகுப்பில் சிலருக்கு நல்ல குழந்தைப்பருவம் இருக்கவில்லை ஏனெனில் அவர்களின் பெற்றோர்கள் மிருகத்தனம் கொண்டவர்கள். அவர்கள் நிறைய நாட்கள் தனிமைப்படுத்தப்பட்டனர் மற்றும் அவர்களுக்கு கதைக்கக் கூட ஒருவரும் இருக்கவில்லை. ஆதலால் என்னுடன் படிக்கும் மாணவர்கள் மற்ற குழந்தைகளுக்கு நல்ல குழந்தைப்பருவத்தைக் கொடுக்க சமூக ஆசிரியர்களாக பணிபுரிய எண்ணுகின்றனர்.

சபாஇரா சண்முகலிங்கம்

ÜBUNG: Fragebogen

Natur und Frieden

1. Welche Konflikte erlebst Du im Alltag?

Ich streite mich mit meinem Bruder.

In der U-bahn, wo eine Dame sich setzen möchte und die Frau nicht aufsteht

Ich erlebe Diskriminierung.

- Streitigkeiten mit meinen Geschwistern (jeden Tag)
- Meinungsverschiedenheiten

Mobbing
Rassismus

2. Wie könnte das Miteinander friedlicher ablaufen?

• Wenn man jede Person in Ruhe ausreden lassen würde

Kommunizieren mit der Vertrauensperson

Nicht bei jeder Sache anfangen zu Schreien

Indem ich ihn ignoriere.

- keine Gewalt in der Schule
- mobbing vermeiden
- anderen Schüler immer zur Seite stehen und helfen

- Streit vermeiden
- Eltern helfen

Kompromisse ~~ist~~ finden
Konflikte klären und Lösung finden.

3. Womit würdest Du gerne mehr Zeit verbringen?

Mit Verwandten Zeit verbringen

Ich würde gerne mal zu Fridays for Future gehen.

PS4, FORTNITE, Basketball

- Mit meinen Freunden mehr Zeit verbringen, weil sie ^{mir} sehr viel bedeuten

in Naturschutzprogramme teilnehmen
Selfcare
mehr mit dem Thema Umweltschutz ausein

- schlafen
- Fernseher schauen
- Sportunterricht in der Schule
- mit Freunde raus gehen

4. Wie ist dein Verhältnis zur Natur? Was vermisst Du?

• Die Natur bedeutet mir sehr viel. Ich finde es schade, dass sich die älteren Menschen sich nicht um die Natur beschäftigen. Zum Beispiel im Parlament.

Kein gutes Verhältnis zur Natur aber mit Gefühl zu dem Wald brand in Australien

Ich habe eine eigene Pflanze.

- ich vermisse den Geruch der Natur und Blumen
- vermisse die Geräusche wie z.B. von Vögeln
- ich mag keine Insekten

Ich vermisse den Schnee

5. Was können/sollen die PolitikerInnen für die Umweltschutz machen?

Sie sollten mehr für die Natur tun. Es sollte weniger Autos und weniger Plastik geben.

Alles langsam angehen. Handeln

Weniger Plastik verbreitung

Sich mehr um die Natur bzw. den Klimaschutz beschäftigen und um die Weltpolitik

Weniger Plastik produzieren, Strafzahlung für Umweltverschmutzung, Umweltfreundliche Autos benutzen (Elektro Autos)

6. Welche 5 Punkte zeichnen eine friedliche und naturverbundene Gesellschaft aus?

Kein Krieg

- ① ethnische segregations vermeiden
- ② Regeln und Upregeln

Keine Gewalt

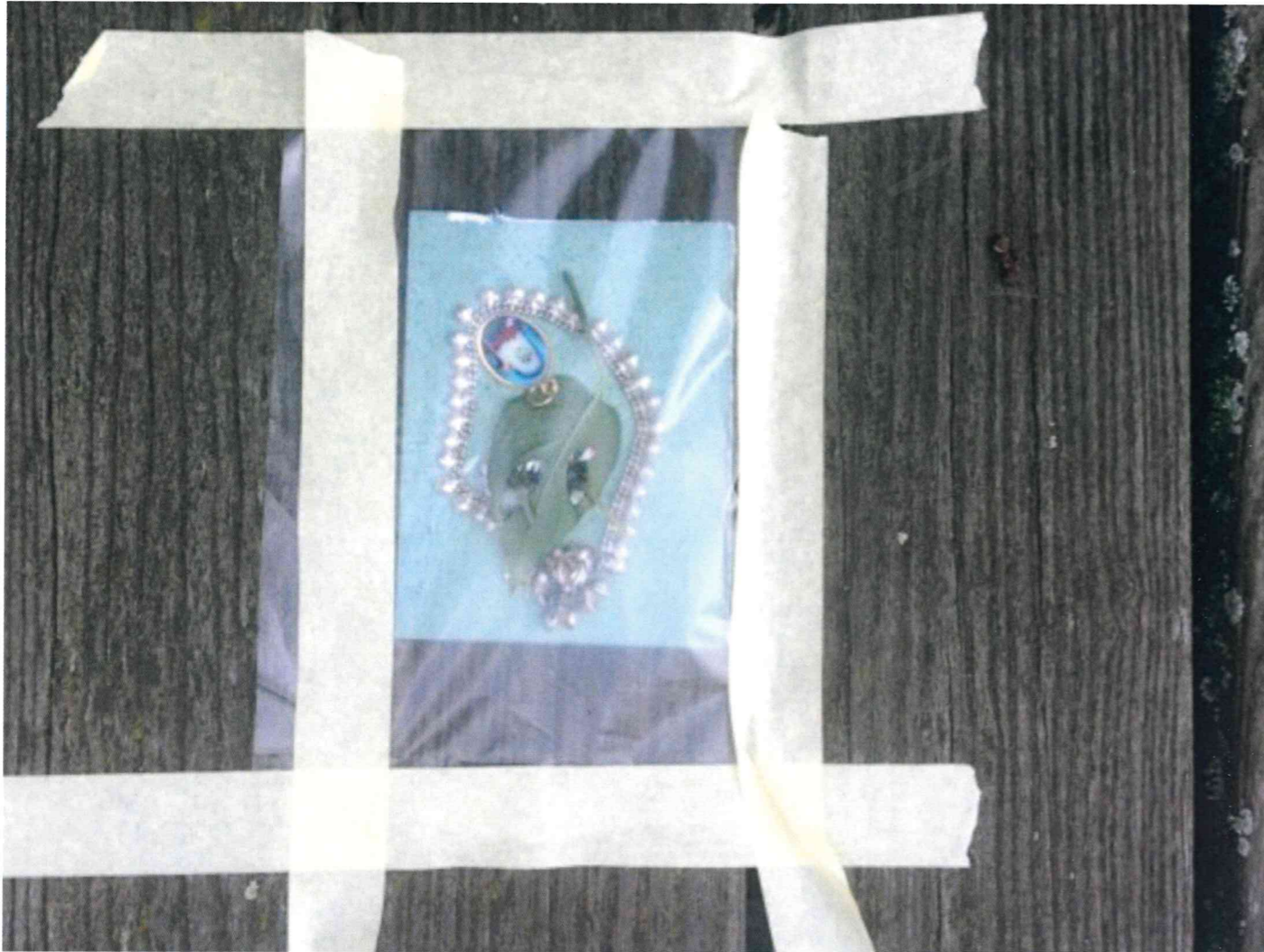
- nicht Schlagen
- nicht viel mit dem Auto fahren
- andere Menschen respektieren
- Pflanzen züchten
- Fahrrad fahren

Keine Diskriminierung
weniger Plastikverbrauch

Gleichberechtigung
Respekt
Bildung
Arten. Pflanzen- (Schutz)
Welt politik

- recyceln
- umweltfreundliche Fahrzeuge verwenden
- respektieren der Natur

Der Tollpatschige Prinz 🏰

Es war einmal ein kleiner Prinz der vor seinem Schloss saß und sich überlegte was er machen soll. Also ging der Prinz in den Wald und holte Tinte vom Maestro Und schickte seiner Mama einen Einladungsbrief zu seinem Geburtstag. Also backte er einen Schokoladenkuchen aus Mehl, Zucker Backpulver und Milch. Er packte den Kuchen in den Ofen und ging draußen spielen. Doch er vergaß den Kuchen und die Küche stand unter Flammen. Nach kurzer Zeit kamen auch schon seine Freunde und Familie und sie gaben ihm seine Geschenke. Doch als die Mutter sah was mit dem Schloss passiert war sagte sie zum Prinz: „Du kleiner Tollpatsch“ und alle lachten. Sie gingen dann alle zusammen in den Wald und sammelten Blumen für den Tollpatschigen Prinzen.

Von Arulini Kannan ❤️

ஒரு கவனமற்ற அரசன்

Es war einmal ein Mädchen namens Luisa, die im Einkaufszentrum war. Sie musste sehr viel kaufen. Sie musste Tinte einkaufen, weil sie Tinte für ihren Füller brauchte. Sie konnte 4 Tage lang nicht mehr mit ihrem Füller schreiben. Danach ging sie zu Kaufland und kaufte sich 2 Packungen Mehl, doch eine Packung davon fiel runter. Aber sie ging schnell weiter, damit es keiner bemerkt. Anschließend ging sie nach Hause. Das Haus ihres Nachbarn brannte. Die Feuerwehr ist geeilt und erlöschte das Feuer. Luisa war endlich zu Hause und zu Besuch kam ihre Freundin, welche das Buch von Luisa zurück gab, da sie es von ihr ausgeliehen hat. Sie hat danach vom Telefon aus ihre Cousine angerufen und sie gefragt: „Weshalb kamst du gestern nicht zu mir?“. Die Cousine antwortete mit: „Ich hatte keine Zeit“. Sie haben dann wie üblich über die alltäglichen Dinge geredet. Plötzlich klingelte es an der Haustür schnell, legte sie das Telefonat mit ihrer Cousine auf und ist die Tür aufmachen gegangen. Es war ihre Mutter, sie hat ihr wunderschöne Blumen geschenkt, weil sie seit 3 Monaten in London war.

Athani Raveenthiran

ஒரு காலத்தில் லூசியா என்ற பெண் கடைக்குச் சென்றாள் அவள் நிறைய பொருட்கள் வாங்கவேண்டி இருந்தது. அவளுடைய நிறுற்றுப் பேனாவுக்கு மை தேவை என்பதால் அவள் மை வாங்க வேண்டியிருந்தது. அவளால் தனது நிறுற்றுப் பேனாவால் நாட்கள் எழுத முடியவில்லை பின்பு அவள் கவ்லாண்ட் (Kaufland) சென்று இரண்டு பொதி மா வாங்கினாள். ஆனால் ஒன்று விழுந்தது. ஆனால் அவள் உடனே போய்விட்டாள் மற்ற நபர்கள் அவளைப் பார்க்கும் முன் இதற்குப் பிறகு அவள் வீட்டிற்குச் சென்றாள். அவள் வீட்டின் பக்கத்து வீடு எரிந்து கொண்டிருந்தது. உடனே தீயணைப்பு படை வந்து வீட்டை அணைத்தது. அவள் வீட்டுக்கு வந்தவுடன் தன் நண்பி லூசியாவின் புத்தகத்தை கொடுக்க வந்தாள். இதன் பின்பு அவளுடைய ஒன்றவிட்ட சகோதரியை ஏன் நேற்று என் வீட்டுக்கு வரவில்லை என்று தொலைபேசியில் கேட்டாள் அதற்கு அவள் எனக்கு நேரம் கிடைக்கவில்லை என்று கூறினாள். பின்பு இரண்டு சகோதரிகளும் தங்கள் வாழ்வைப் பற்றி கதைத்தனர். அவள் கதைத்துக் கொண்டிருந்த வேளையில் கதவு தட்டுகிற சத்தம் கேட்டு தொலைபேசியை வைத்து வீட்டு கதவை திறக்கச் சென்றாள். அவளுடைய தாய் இல்லத்திலிருந்து வந்திருப்பதைப் பார்த்துப் பரவசத்தால் மகிழ்ந்தாள். அவளின் தாய் அவளுக்கு பூக்களைக் கொடுத்து மகிழ்ந்தாள். ஏனெனில் அவர் மூன்று மாதங்களாக லண்டனில் இருக்கிறார்.

ஆதனி ரவீந்திரன்

Immer wenn ich Kerzen sehe,erinnere ich mich an das ,was ich vor 6 Jahren erlebt habe.An das,was mein Leben veränderte,der Tag an dem alles sich veränderte.Alles nur wegen einer verdammten Kerze.Es war an meinem 10.Geburtstag.Es war ein sonniger und herrlicher Tag,um die 30*Grad.Meine Eltern saßen vorne am Steuer und ich war aufgereggt,wann wir da sind.Mein 10.Geburtstag sollte im Disneyland stattfinden.Ich trug mein Cinderella-Kleid,was ich zuvor gekriegt habe.Ich hielt meine Torte in der Hand.Die Torte war eine Barbie Torte.In der anderen Hand hielt ich ein Feuerzeug.Ich wollte unbedingt die Kerzen anzünden.Aber meine Eltern meinten ausdrücklich:„Du sollst bloß die Kerzen nicht anzünden“.Da ich eine sture kleine 10 jährige war,zündete ich die Kerzen an,als meine Eltern nicht guckten.Aus Versehen ließ ich das Feuerzeug fallen.Es dauerte nicht mal 3 Sekunden bis das Auto in Flammen stand.Ich hatte schreckliche Angst.Aber meine Eltern überlebten es nicht,alles aufgrund einer Kerze.

Abinuga Navaneethan

ஒவ்வொரு முறையும், ஒரு மெழுகுவர்த்தியை காணும் போது, எனக்கு 6 வருடங்களுக்கு முன் நடந்த சம்பவம் நினைவிற்கு வரும். அச்சம்பவம், அந்தநாள் என் வாழ்க்கையை மாற்றியது. வெறும் ஒரு மெழுகுவர்த்தியால்.

அன்று எனது 10வது பிறந்தநாள். மிகவும் அழகான நாள். அன்று வெய்யில் எரித்தது. நாள் என் பெற்றோருடன் சிற்றுந்தில் சென்றுகொண்டிருந்தேன். அம்மாவும், அப்பாவும் முன்னுக்கு இருந்தார்கள், நான் பின்னுக்கு எனது பிறந்தநாளுக்கான இனிப்பொட்டியை (கேக்) கையில் வைத்துக் கொண்டிருந்தேன். நான் மிகவும் ஆவலுடன் இருந்தேன், ஏனெனில் எனது பிறந்தநாளை டிஸனிவேஸ்டில் கொண்டாட போய்க்கொண்டிருந்தோம். பழைய காலத்து இளவரசிகள் அணிந்திருந்த சட்டை போல் நானும் ஒரு அழகான சட்டை அணிந்திருந்தேன். ஒரு கையில் இனிப்பொட்டியையும், மறு கையில் ஒரு நெருப்புட்டும் பொருளும் வைத்திருந்தேன். மெழுகுவர்த்தியை கொழுத்த ஆசைப்பட்டேன். எனது பெற்றோர் அதை செய்யக்கூடாது என்று கூறினார்கள். ஆனால் நான் அவர் சொன்னதைக் கேட்கவில்லை. அவர்கள் கவனிக்காத தருணத்தில் மெழுகுவர்த்தியை கொழுத்தினேன். திடீரென என் கையில் இருந்த நெருப்புட்டும் பொருள் கைத்தவரி கீழே விழுந்தது. குறுகிய நேரத்தில் சிற்றுந்து முழுவதும் நெருப்பு பிடித்து எரிந்தது. நான் பயந்தேன். இவ்விபத்தினால், ஒரே ஒரு மெழுகுவர்த்தியால் என் பெற்றோரை நான் இழந்தேன்.

அபினுகா நவநீதன்

Es war einmal ein kleines Mädchen.Sie lebte mit ihren Eltern auf einem Bauernhof.Auf dem Bauernhof gab es viele Tiere.Eines Tages verschluckte eine Kuh Tinte.Daraus würde ein großes Drama.Ihre Eltern versuchten die Kuh zu retten,indem sie ihr Mehl gaben,aber es half nicht.Die Kuh verschluckte sich am Mehl.Die Kuh begann zu husten und begann Feuer auszuspucken.Durch diese Feuer begann der Bauernhof zu brennen.Die Eltern des Mädchen waren so verzweifelt,das sie begannen die Kuh anzuschreien,sie sagten:„Du kannst uns unseren Bauernhof nicht wieder geben.Du hast uns alles versaut“.Die Kuh blickte ängstlich.Aus ihrem Mund kam immer mehr Feuer.Am Ende stopften,ihre Eltern,der Kuh Blumen in den Mund und schlussendlich erlosch das Feuer.

Abinuga Navaneethan

ஒரு காலத்தில் ஓர் சின்னச் சிறுமி தன் பெற்றோருடன் அவர்களின் பண்ணையில் வாழ்ந்து வந்தனர். அப் பண்ணையில் நிறைய மிருகங்கள் வாழ்ந்து வந்தது. ஒரு நாள் அங்கிருந்த ஒரு மாடு மையை விழுங்கி விட்டதால் அதனுடாக ஓர் பெரிய சம்பவம் நிகழ்ந்தேறியது. அவளின் பெற்றோர்கள் அந்த மாட்டை காப்பாற்ற எண்ணி அதற்கு மாவை கொடுத்தனர். ஆனால் அது பயனளிக்கவில்லை. ஏனென்றால் அந்த மாடு மாவை விழுங்கியபடியால் அது இருமத் தொடங்கிவிட்டது. இதனால் அது நெருப்பை தன் வாயிலிருந்து கக்க தொடங்கியது. இதன் மூலம் அவர்களின் பண்ணை எரிந்தது. பண்ணை எரிந்ததை கண்ட அச் சிறுமியின் பெற்றோரும் அச் சிறுமியும் விரக்தியில் அந்த மாட்டை பேசத்தொடங்கினார்கள். அவர்கள் மாட்டை பார்த்து உன்னால் எங்களின் பண்ணையை மீட்டுத்தர முடியாது நீ எல்லாவற்றையும் அழித்து விட்டாய் எனக் கூறினார்கள். அந்த மாடு அவர்களை பயத்தோடு பார்த்தது ஏனென்றால் அதின் வாயிலிருந்து நெருப்பு வந்து கொண்டே இருந்தது முடிவில் அவளின் பெற்றோர் மாட்டின் வாயை பூக்களினால் அடைத்து தீயை நீக்கினார்.

அபினுகா நவநீதன்

Der perfekte Geburtstag

Gayathiri Kannan

Es war einmal ein kleines Mädchen namens Mala,das in 2 Tagen ihren 5.Geburtstag feiern wollte.Die ganzen Vorbereitungen liefen.Die Mutter wollte ihren Geburtstag so gut wie möglich vorbereiten das alles einwandfrei verläuft.Nun musste das Plakat für Mala gemacht werden.Darauf sollte stehen:Happy Birthday Mala'.Dafür kaufte die Mutter Tinte in der Farbe Königsblau bei Karstadt.Nun musste die Mama von Mala noch ‚Vaippan‘ machen,das ist eine kleine Süßspeise und ähneln sich den Quarkbällchen.Sie bestehen aus Banane,Milch,Mehl,Zucker Butter,Erdnuss und Hefe.Anschließend muss man das im Öl braten.Da die Familie von Mala ein altmodisches Haus hatten,mussten sie auf dem Herd Feuer halten.Im tamilischen Haushalt ist es üblich,dass man den Besuchern etwas zum Essen anbietet.Daher dachte,sich die Mutter von Mala,dass sie einfach den Besuchern an Mala's Geburtstag ‚Vaippan‘ gibt.Die Mutter von Mala war im Stress.Sie gab jedem jedem eine Aufgabe,die er machen musste.Zum Beispiel sagte sie ihrem Ehemann:„Nee Udoppu toikku“ (Mach die Wäsche).Endlich war der Geburtstag von Mala viele ihrer Freunde brachten Ihr Spielzeuge,Blumen,Kleidung und Schokolade.Der Geburtstag von Mala lief wie geplant und war der beste Tag in ihrem Leben.

முழு நிறைப் பிறந்த நாள்

ஒரு நாள் மாலா என்னும் சின்னச் சிறுமி தனது ஐந்தாவது பிறந்த நாளைக் கொண்டாட எண்ணி அதற்குரிய எல்லா ஏற்பாடுகளும் நடந்தேறியது. அவளின் தாய் அக் கொண்டாட்டத்தை முழு நிறைவோடும் ஒரு குறையும் இல்லாமல் செய்தார். இப்போது மாலாவுக்கு சுவரெட்டி செய்வதற்கு ஏற்பாடு நடந்தது. அதில் இனிய பிறந்த நாள் நல்வாழ்த்துக்கள் மாலா என்று எழுதப்பட வேண்டும் என்று எண்ணினாள். அதற்கு நீல மை வாங்குவதற்கு காஸ்டட் (Karstadt) என்னும் வாணிபத்திற்கு சென்றாள். அதன் பின்பு அவள் வாய்ப்பன் செய்ய வேண்டியிருந்தது அதற்கு தேவையான பொருட்கள் : - வாழைப்பழம், மா சீனி, பால், வெண்ணெய், வேர்க்கடலை மற்றும் காடி போன்றவற்றை சேர்த்துக்குழைத்தார். பிறகு அதை உருண்டையாகப் பிடித்து எண்ணெயில் பொரித்து எடுத்தார். மாலா குடும்பத்திற்கு ஒரு பழங்கால வீடு இருந்ததால் அவர்கள் சிறிய அடுப்பில் வைத்து சமைத்தனர். தமிழ்க் குடும்பத்தில் வருகை தரும் விருந்தினர்களுக்கு முதலில் இனிப்புப் பண்டமான வாய்ப்பனை கொடுப்பதற்கு மாலாவின் தாய் நினைத்தார் மாலாவின் தாய் எல்லா வேலைகளையும் தனியாகச் செய்ததால் மன அழுத்தத்தில் இருந்தார். இதனால் மீதி வேலைகளை மற்றவர்களுக்குப்பகிர்ந்து கொடுத்தார். உதாரணமாக அவர் தனது கணவரிடம் „ஆடைகளை சலவை செய்யுங்கள்“. என்று கூறினார். இறுதியாக மாலாவின் பிறந்த நாளிற்கு அவளுடைய நண்பர்கள் பலர் வருகை தந்து அவளுக்கு பாவைகள் பூக்கள் ஆடைகள் இனிப்புப் பண்டங்கள் ஆகியவற்றை கொடுத்து மகிழ்ந்தனர். மாலாவின் பிறந்த நாள் கொண்டாட்டம் அவர்கள் ஒழுங்கமைத்த படி சிறப்பாக நடந்தது அத்தோடு இந்த நாள் அவளது வாழ்க்கையில் சிறந்த நாளாக விளங்கியது.

காயத்தரி கண்ணன்

Die Gefangene Frau

Shikanuja

Eines Tages ging eine Frau einkaufen. Sie trug einen roten Nagellack den sie sich neu gekauft hat, auf den Fingern. Sie kam aus dem Laden raus und wurde überfallen. Beim überfall musste sie sich schützen und hatte nach gesucht was in ihrer Tasche wohl sein kann. Sie hat die Rote Nagellack Flasche gesehen . Sie dachte sich nur OMG Gottseidank hab ich meinen Nagellack dabei und warf den Nagellack an den Kopf des Täters. Der Täter fiel zu boden. Die meisten stand um der Frau nur rumherum ,weil der Täter ein Messer und eine Waffe in der Hand hielt. Alle hatten Angst Aber als die Frau die Flasche geworfen hatte, dachten sich alle glücklicher weise ist der Frau nichts passiert. Danach lief die Frau nach Hause und als sie sie Zuhause war stellte es sich heraus, dass alles nur ein Traum gewesen war. Die Frau stand aus dem Batt auf und erzählte es ihrem Mann und ihren Kinder. Die Kinder und der Mann dachten sich nur zum Glück hatte sie die Nagellack Flasche bei sich und die Flasche an den Kopf des Täters geworfen. Und genau an dem Tag ging sie einkaufen und das alles passierte genau so wie im Traum.

கைப்பற்றப்பட்ட பெண்

ஒரு நாள் ஒரு பெண் கடைக்குச் சென்றாள். அவள் விரல்களில் அவள் வாங்கிய சிவப்பு நிற நகப்பூச்சுவை அணிந்திருந்தாள். அவள் கடையிலிருந்து வெளியே வந்த போது தாக்கப்பட்டாள். தான் தாக்கப்பட்டதை அறிந்ததும் தன்னை பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று எண்ணி அவளுடைய பையில் என்ன இருக்கக்கூடும் என்று தேடினாள். அவளின் பையில் நகப் பூச்சு சிவப்பு நிறத்தில் இருந்தது. இதைக் கண்டதும் கடவுளுக்கு நன்றி கூறிவிட்டு தன்னிடமிருந்த நகப்பூச்சுவை குற்றவாளியின் தலையில் எறிந்தாள். அக் குற்றவாளி தரையில் வீழ்ந்தான். குற்றவாளி தன்னுடன் கொண்டு வந்த கத்தியையும் மற்ற ஆயுதத்தையும் காட்டி அச்சுறுத்தியதால் பெரும்பாலான பொதுமக்கள் அவளை சுற்றி நின்று வேடிக்கை பார்த்தனர். ஆனால் அவள் நகப்பூச்சுவை எறிந்தாள் அவளுக்கு ஒன்றும் நேரவில்லை என்று இன்புற்றனர். பின்பு அவள் வீட்டுக்குச் சென்ற பொழுது எல்லாம் அவளின் கற்பனை என்று தெரிய வந்தது. அப்பொழுது தன் படுக்கையிலிருந்து எழுந்து தன்னுடைய கணவரிடத்திலும் குழந்தைகளிடத்திலும் அவளுடைய கனவைப் பற்றிக் கூறினாள். அப்பெண்ணின் கணவரும் குழந்தைகளும் அவளிடம் நகப் பூச்சு இருந்ததைப் பார்த்து மகிழ்ந்தனர். அதே நாளில் அப் பெண் கடைக்குச் சென்ற பொழுது அவள் கண்ட கனவின் படி எல்லாம் நடந்தது.

சிகாணுஜா சதீஸ்குமார்

Rassismus ist wie eine Uhr

In der Uhr gibt es verschiedene Zahlen wie es verschiedene Menschen auf der Welt gibt. Alle Zahlen sind anders, genauso ist es bei den Menschen. Jeder ist anders schwarz, weiß, groß, klein, dick, dünn aber wir sind alle Menschen. Genauso ist es bei der Uhr. Es gibt verschiedene Zahlen aber nur alle zusammen bilden die Uhr. Menschen hassen manchmal einige Zeiten, weil sie z.B. früh aufstehen müssen. Genauso kann es sein, dass wir ein paar Minuten nicht mögen und gegen sie sind. Aber genau wie es verschiedene Menschen gibt und wir sie nicht mögen und geg gibt es einige Zeiten, die wir nicht mögen, aber die gehören zu unserem Leben und wir müssen das akzeptieren. Wir dürfen nicht andere Leute beleidigen, weil sie anders sind. Genauso dürfen wir einige Zeiten in unserem Leben nicht benachteiligen. Wie jeder Mensch ist jede Zeit wertvoll.

Nivethiga

Gayathiri Kannan

Wort: Gesetze

Produkt: Ohrstöpsel

In jedem Land gibt es Gesetze. Diese werden in Deutschland auch als Grundrechte bezeichnet. In vielen einzelnen Bereichen gibt es auch private Gesetze. Zum Beispiel gibt es in Institutionen wie z.B. der Schule das Curriculum, worin steht, dass man das Schulgebäude nicht verlassen darf. Auch in Lernbereichen wie der Bibliothek gibt es eigene Gesetze. Zum Beispiel darf man die Bücher in einer Bibliothek nicht kopieren, da das Plagiat wäre (Copyright). Zudem darf man dort auch nicht laut Musik, Videos oder Filme gucken. Wenn man sich gestört fühlt, kann man sich für 50 ct oder 1€ Ohrstöpsel kaufen. Vorteile davon sind, dass man gewisse Geräusche von anderen Personen nicht mehr hört und zudem sind diese sehr klein also praktisch zum Mitnehmen und der Natur zuliebe sind diese aus recyceltem Schaumstoff und nicht aus schädlichem Plastik.

Wort: Angst
Produkt: Löffel

Es war einmal ein fröhliches Ehepaar, die ein Kind erwarteten. Ein Jahr später war das Kind fröhlich auf die Welt gekommen. Er hieß Paul und spielte gerne mit seinem Löffel. Es war ein besonderer Löffel. Das Kind spielte stundenlang mit dem Löffel. Es hatte ihn immer dabei. Einmal hatte das Kind einen schrecklichen Albtraum. Im Albtraum ging es um den Löffel der schreckliche Angst vor dem Kind hatte. Mal saherte das Kind den Löffel an. Mal schmiss er den Löffel herum und mal wollte es den Löffel in der Milch ertrinken lassen. Seit dem Albtraum gab das Kind dem Löffel viel Fürsorge und Liebe. Als Geschenk ~~hatte~~ das Kind dem Löffel einen Freund, ^{holte} eine Gabel namens Forky.

von Shaktliga

Natur und Frieden

Wie ich den Klimaschutz veränderte

Verfasst von B. Taaraga

Hallo, das ist mein erster Blogartikel zum Thema Klimaschutz. Wahrscheinlich kennen mich die Meisten von euch bereits aus Social Media oder den Nachrichten aber trotzdem stelle ich mich euch kurz für diejenigen, die mich noch nicht kennen vor:

Ich heiße Greta Tintin Eleonora Ernman Thunberg, kurz gefasst Greta Thunberg, komme aus Schweden und bin Schülerin. 2014 war ich elf Jahre alt und litt tragischerweise unter einer Depression. Ich hörte auf mit meinen Eltern oder Freunden zu reden und fühlte mich allein, sehr niedergeschlagen und vor allem antriebslos. Außerdem hatte ich aus heiterem Himmel aufgehört zu essen und meine Eltern hatten es äußerst schnell mitbekommen besonders, weil ich langfristig unglücklich und emotionslos war. Sie wollten unbedingt, dass ich professionell behandelt werde, aber ich war natürlich absolut dagegen. Ein Paar Wochen vergingen und ich hatte plötzlich Suizidgedanken, da meine negativen Gedanken so stark wurden, dass ich es nicht mehr lange aushielt. Monate vergingen und meine Eltern bestanden darauf, einen Arzt aufzusuchen... 2015, ging ich dann tatsächlich, zusammen mit meiner Mutter zum Arzt. Und jetzt haltet euch gut fest, denn schlimmer kann es gar nicht werden, da mein Arzt mich mit dem Asperger- Syndrom diagnostizierte. Falls ihr noch nie davon gehört habt, es ist eine milde Form von Autismus. Grob gesagt wies ich schwächen bei der zwischenmenschlichen Interaktion auf. Zusätzlich fällt es mir meistens schwer Mimik, Gestik und Sprache zu erkennen und selbst einzusetzen. Aus diesem Grund wirke ich auch ab und zu emotionslos.

Zusammengefasst waren die zwei Jahre eine ziemlich schreckliche Zeit für mich... Jahre vergingen und es ging mir besser.

Schon seit 2011 setzte ich mich mit dem Thema Klima und Klimaschutz auseinander, weil das Klima sich auf der Erde im Laufe ihrer Geschichte immer veränderte. Ich habe in den letzten Jahren gelernt, dass es natürliche Klimaveränderungen gibt, wo der Mensch absolut gar nichts machen kann und welche, die der Mensch selber verursacht. Dieses Thema beschäftigte mich maßlos, da ich bemerkt habe, dass wir Menschen unsere Erde völlig vernichten und zerstören. Ihr fragt euch jetzt wahrscheinlich wie? Und warum machen wir das? Ganz einfach: Durch schmutzige Abgase, die wir durch Fabriken, Industrien und Autos in die Luft setzen, wird die Erde immer wärmer. Hinzu kommt, dass wir zu viel Energie verbrauchen, denn ein Handy oder Computer benötigt viel Strom. Waldflächen schrumpfen durch CO2. Außerdem essen Menschen Fleisch, welches ebenfalls Unmengen an Gasen in die Luft lässt. Und das ganze Plastik, das im Meer treiben. Es gibt noch etliche Ursachen. Ganz einfach und ehrlich gesagt verschmutzen wir die Luft und zerstören die Natur! Wenn die Erde immer wärmer wird, kann das heftige Folgen haben. Das Eis am Nordpol und Südpol könnte schmelzen und der Meeresspiegel langsam ansteigen. Aus diesen Gründen überlegte ich lange, wie ich diese Klimaveränderungen aufhalten bzw. verlangsamen könnte und friedlich mit der Natur leben kann.

Nach einigen Jahren, 2018 begann ich meinen Schulstreik für das Klima. Statt in der Schule zu sein und zu lernen saß ich jeden Freitag vor dem Reichstag. Es war ziemlich anstrengend, aber es hatte sich gelohnt, denn aus der Aktion wurde sehr schnell ein globales Phänomen. Am Anfang war der Aufstand sehr klein, doch dann wurde er sehr schnell und sehr groß auf der ganzen Welt. Das hätte ich niemals erwartet. Ich

Sethuram

Es war einmal ein Junge. Er hatte immer Pech. Er ging in die Schule und hatte keine Freunde. Nicht mal die Lehrer mögen ihn. Er hatte noch nie Glück. Gestern hat er Tinte umgekippt und deshalb, hat er sich entschrieben, etwas dagegen zu unternehmen. Aber dann musste er Mehl kaufen gehen. Nachdem er eingekauft war, hat er gesehen, dass sein Lieblingsladen brannte. Er wollte versuchen, das Feuer zu löschen und er hat es auch geschafft. Für diese Aktion, wollte der Verkäufer ihm Geld geben. Aber er wollte es nicht. Nach einer Weile hat der Junge verstanden, dass er zum ersten mal glücklich war. Er sagte zum Verkäufer: "du musst mehr aufpassen!" und ging nachhause. Da sah er seine Mutter die eine Blume anpflanzte. Sie war sehr schön. Er ging in die Küche, um etwas zu essen. Er suchte und suchte und fand nichts. Er machte also ein Kuchen. Er dachte, er kann kein Kuchen machen. Aber es hat funktioniert. Dann hat er verstanden, dass etwas funktioniert, wenn man es vom Herzen denkt.

bin glücklich, dass ich als Gründerin der Fridays For Future Bewegung einige Sachen verändern konnte und es nun Dank der großen Proteste gehandelt wird. Ich hatte sehr einfache Forderungen, als erstes sollen alle Länder ihre CO2 Grenzen einhalten. Außerdem wären meine anderen umfassenden und effizienten Klimaschutzmaßnahmen: mehr erneuerbare Energien zu nutzen wie Solarenergie, Wind- und Wasserkraft, Strom sparen, weniger Fleisch essen, weniger Auto fahren, weniger fliegen und Plastik tüten vermeiden. Das alles ist schwer umzusetzen, aber wir sollten unseren Lebensstil so schnell wie möglich ändern.

Ich, eine minderjährige Schülerin mit Asperger- Syndrom, tue mehr für die Rettung des Klimas als die erwachsenen Politiker, da sie natürlich keine Angst vor den drohenden Klima Katastrophen haben, weil sie dann nicht mehr leben werden, aber wir als FFF Gemeinschaft tragen Verantwortung für die nächsten Generationen und wollen selbst auch nicht mit den Konsequenzen und Naturkatastrophen leben, deshalb sollten wir etwas auf dieser Erde verändern bevor alles zu spät ist!

Ich denke, wenn ich kein Asperger hätte, wäre all das hier nicht möglich gewesen. Ich hätte einfach weiter so gelebt und gedacht, wie jeder Andere auch, doch durch diese Krankheit hatte ich viel Zeit über einige Dinge nachzudenken und Lösungen zu finden. Ich sehe die Welt nun aus einer ganz anderen Perspektive und zwar schwarz und weiß. Ich sehe die hellen als auch die dunklen Seiten der Erde. Zudem habe ich gelernt, dass man niemals zu klein ist, um einen großen Unterschied zu machen.

Glaubt an euch und wachst wie eine Pflanze oder Blume, langsam, mutig und elegant bis euch andere für eure Entwicklung bzw. Endergebnis bewundern können. Lebt in Frieden mit der Natur.

Tschüs, bis dann,
eure Greta

(Wenn Ihr noch mehr Informationen zu diesem Thema haben und euch für unsere Zukunft einsetzen wollt, dann könnt ihr mir gerne bei den großen Social Media Diensten folgen, denn dort poste ich täglich über meine Arbeit für den Klimaschutz. Und ein mal in der Woche werde ich hier bloggen).

இயற்கையும் இன்பமும்

நான் எப்படி காலநிலை பாதுகாப்பை மாற்றினேன்.

வணக்கம் இது எனது முதலாவது காலநிலை பாதுகாப்புக்கான வலைப்பதிவுக் கட்டுரை. உங்களில் பெரும்பாலோர் ஏற்கனவே சமூக ஊடகங்களிலிருந்தோ அல்லது செய்திகளிலிருந்தோ என்னை அறிந்திருப்பீர்கள் ஆனால் என்னை இன்னும் அறியாதவர்களுக்கு நான் என்னைப் பற்றி சுருக்கமாக அறிமுகப்படுத்துகிறேன். எனது பெயர் கெரெரா ரின்ரின் எலெக் கோனரா எர்மன் ருன்பெர்க் (Greta Tintin Eleonora Ernman Thunberg) சுருக்கமாக கெரெரா ருன்பெர்க் (Greta Thunberg). நான் சுவீடனிலிருந்து மாணவியாக வந்துள்ளேன். 2014 எனக்கு பதினொரு வயதில் நான் பல மன அழுத்தத்திற்கு தள்ளப்பட்டேன். இதனுடாக நான் என் பெற்றோர் நண்பர்களோடும் பேசுவதை விட்டுவிட்டேன். அது மட்டுமன்றி தனிமையிலும் மனச்சோர்வும் மற்றும் இயக்கமில்லாம் இருந்தேன் மேலும் நான் நிறைய சாப்பிடுவதையும் நிறுத்திவிட்டேன். என் பெற்றோர் அதை மிக விரைவாக கவனித்தார்கள். குறிப்பாக நான் நீண்ட காலமாக மகிழ்ச்சியற்றவளாகவும் உணர்ச்சிவசப்படாதவளாகவும் இருந்தேன். அவர்கள் என்னை தொழில் ரீதியாக நடத்த வேண்டும் என்று விரும்பினர். ஆனால் நான் அதற்கு எதிராக இருந்தேன். சில வாரங்கள் கடந்து விட்டன. திடீரென்று தற்கொலை எண்ணங்கள் எனக்கு ஏற்பட்டன ஏனென்றால் என் எதிர்மறை எண்ணங்கள் மிகவும் வலுவாகிவிட்டன இதனால் என்னால் அதைத்தாங்க முடியவில்லை. பல மாதங்கள் சென்று விட்டன எனது பெற்றோர் ஒரு மருத்துவரை கொண்டுவர முடிவு செய்தனர். 2015

எனது தாயாரும் நானும் மருத்துவரை சந்திக்க சென்றோம். இப்போது இறுக்கமாகப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள் ஏனென்றால் மருத்துவர் எனக்கு ஆர்பெர்கர் நோய் இருப்பதாக கண்டறிந்தார். நீங்கள் இன் நோய் பற்றி கேள்விப்படாவிட்டால் அது இறுக்கத்தின் லேசான வடிவம் பொதுவாகப் பேசினால் ஒருவருக்கொருவர் தொடர்புகொள்வதில் பலவீனங்களை காட்டுவதாகும். கூடுதலாக முகபாவங்கள் சைகைகள் மற்றும் மொழியை அடையாளம் கண்டுகொள்வதும் அவற்றை நானே பயன்படுத்துவதும் எனக்கு பெரும்பாலும் கடினம். இந்த காரணத்திற்காக நான் சில நேரங்களில் உணர்ச்சிவசப்படாதவளாகத் தோன்றினேன். சுருக்கமாக இரண்டு வருடங்கள் எனக்கு மிகவும் பயங்கரமான நேரமாகும்; ஆண்டுகள் கடந்து விட்டன நான் நன்றாக உணர்ந்தேன். 2011 முதல் காலநிலை மற்றும் காலநிலை மாற்றம் என்ற விசயத்தில் நான் கையாண்டு வருகிறேன். ஏனென்றால் பூமியின் காலநிலை அதன் வரலாற்றின் போது மாறிவிட்டது கடந்த சில ஆண்டுகளாக இயற்கையான காலநிலை மாற்றங்கள் இருப்பதை நான் கற்றுக்கொண்டேன் அங்கு மக்கள் முற்றிலும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. அவை மக்களால் ஏற்படுபவை இந்த தலைப்பு எனக்கு அளவிட முடியாது. ஏனென்றால் மனிதர்களான நாம் நம் பூமியை முற்றிலுமாக அழித்துவிடுகிறோம் என்பதை நான் கவனித்தேன். நீங்கள் இப்போது எப்படி யோசிக்கிறீர்கள்? நாங்கள் இதை ஏன் செய்கிறோம்? மிகவும் எளிமையானது. தொழிற்சாலைகள் மற்றும் கார்கள் மூலம் நாம் காற்றில் வைக்கும் அழுக்கு வெளியேற்ற வாயுக்கள் பூமியை வெப்பமாக்குகின்றன கூடுதலாக ஒரு தொலைபேசி அல்லது கணினிக்கு அதிக மின்சாரம் தேவைப்படுவதால் நாம் அதிக சத்தியை பயன்படுத்துகின்றோம். காபனீரொட்சைட்டு காரணமாக வனப்பகுதிகள் சுருங்கி வருகின்றன. கூடுதலாக மக்கள் இறைச்சியை சாப்பிடுகிறார்கள் இது நிறைய வாயுக்களை காற்றில் விடுகிறது. மற்றும் கடலில் மிதக்கும் அனைத்தும் வார்ப்பொருள் பல காரணங்கள் உள்ளன. மிகவும் எளிமையாகவும் நேர்மையாகவும் நாம் காற்றை மாசுபடுத்தி இயற்கையை அழிக்கிறோம். பூமி வெப்பமடைந்தால் வன்முறை விளைவுகள் அதிகரிக்கக்கூடும். இந்த காரணங்களுக்காக இந்த காலநிலை மாற்றங்களை நான் எவ்வாறு நிறுத்தலாம் அல்லது நீண்ட காலமாக கருத்தில் கொண்டுள்ளேன். சில ஆண்டுகளுக்குப் பின் 2018 ஆம் ஆண்டில் காலநிலைக்காக எனது பள்ளி வேலை நிறுத்தத்தைத் தொடங்கினேன்.

பள்ளியில் படிப்பதற்கு பதிலாக நான் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் சட்ட மாமன்றம் முன்பு அமர்ந்தேன். இது மிகவும் சோர்வாக இருந்தது ஆனால் அது மதிப்புக்குரியது ஏனெனில் இந்த நடவடிக்கை விரைவில் உலகளாவிய நிகழ்வாக மாறியது. ஆரம்பத்தில் எழுச்சி மிகவும் சிறியதாக இருந்தது. ஆனால் பின்னர் அது விரைவில் உலகம் முழுவதும் மிகப்பெரியதாக மாறியது. இதை நான் எப்பொழுதும் நினைத்துப் பார்த்தது இல்லை எதிர்காலத்தில் காலநிலை மாற்றம் வெள்ளிக்கிழமையில் வேலைநிறுத்தத்தைத் தொடங்கிய மற்றும் நிறுவனர் என்ற முறையில் நான் சில விசயங்களை மாற்ற முடிந்தது என்பதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். பெரிய ஆர்ப்பாட்டங்களுக்கு நன்றி இப்பொழுது அது தீர்க்கப்படுகிறது. எனது சுகமான கோரிக்கை என்ன வென்றால் முதலில் எல்லா நாடுகளும் காபனீரொட்சைட்டு வெளியேறுவதை வரம்பு மீறாமல் இருந்தால் நல்லது. இவை எனது விரிவான மற்றும் திறமையான காலநிலை பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளாகவும் இருக்கும் சூரிய ஆற்றல் காற்று மற்றும் நீர், சக்தி போன்ற அதிக புதுப்பிக்கத்தக்க ஆற்றல்களை பயன்படுத்துதல் மின்சாரத்தை மிச்சப்படுத்துவது குறைந்த இறைச்சியைச் சாப்பிடுவது காரை ஒட்டுவது குறைவாக பறப்பது மற்றும் வார்ப்பொருள் பையை தவிர்ப்பது. எல்லாவற்றையும் செயல்படுத்துவது கடினம் ஆனால் நம் வாழ்க்கை முறையை விரைவில் மாற்ற வேண்டும். நான் ஒரு ஆர்பெர்கர் நோயோடும் இருக்கும் மாணவி நானே இவ்வளவு காலநிலை மாற்றத்திற்கு செய்யும் பொழுது

வயதுவந்த அரசியல் வாதிகள் பயங்கரமான பேரழிவுகள் உருவாகும் என்று கவனிப்பது இல்லை ஏனென்றால் அவர்கள் நிறைய காலங்கள்வாழப்போவது இல்லை ஆனால் நாங்கள் மகிழ்ச்சியான சமுதாயத்தில் பொறுப்புணர்ச்சி இருப்பதால் வரும் சந்ததியினருக்கும் நாம் முன்பே காலநிலை மாற்றத்தை தடுக்கவேண்டும். நான் நினைக்கிறேன் நான் அந்த நோயால் பாதிக்கப்படவில்லை என்றால் இதுவெல்லாம் நடந்திருக்க முடியாது. இல்லை என்றால் நான் இப்படியே மற்றவர்கள் போன்று என் நோயை பற்றி சிந்தித்துக் கொண்டு அதற்கு விடைதேடிக் கொண்டிருந்திருப்பேன். இப்பொழுது நான் உலகத்தை வேறொரு கோணத்திலிருந்து பார்க்கிறேன். நான் உலகத்தில் வெளிச்சமான மற்றும் இருட்டான பகுதிகளையும் பார்க்கிறேன். அத்தோடு நான் ஒன்றை அறிந்து கொண்டேன். அதாவது ஒருவன் சிறிதாக இருந்தாலும் அது பெரிய வேறுபாடு இல்லை நீங்கள் உங்களை நம்புங்கள் பூக்கள் மற்றும் தாவரங்கள் போன்று வளருங்கள் மெல்ல தைரியமாக நேர்த்தியான வளர்ச்சியை காணுங்கள். மற்றவர் உங்களை பார்த்து அதிசயப்படும் படி இயற்கையோடும் இன்பமோடும் வாழுங்கள்.

வணக்கம்

உங்கள் கெரோ

(உங்களுக்கு இன்னும் தகவல்கள் வேண்டும் என்றால் உங்களின் எதிர்காலத்தை ஒழுங்கமைக்க அர்ப்பணிக்க விரும்பினால் நீங்கள் என்னை சமூக ஊடகங்களில் என்னையும் நான் ஒவ்வொரு நாளும் எழுதும் காலநிலை மாற்றம் பற்றி தொடர்பு கொள்ளலாம். ஒரு வாரத்தில் ஒரு நாள் நான் எழுதுவேன்.)

எழுதியவர்: தாரகா பாலகுமார்

„Freiheit ist wie ein Maßband“

Ich finde „Freiheit ist wie ein Maßband“ weil die Freiheit unendlich lang ist und es keine Grenzen geben sollte. Freiheit kann aber auch kleine Hindernisse haben und wir müssen sie überwinden und frei leben. Es sollte niemals jemanden auf dieser Welt geben, ^{der} gezwungen ist Aufgaben zu erledigen oder den Job den die Eltern aufgesucht haben zu ~~arbeiten~~ ^{istigen}. Jeder sollte dies arbeiten was ihm gefällt und sollte frei leben auch wenn es kleine Einschränkungen gibt. Man sollte sich anziehen wie man möchte, weil man frei leben **MMN darf**

06.02.2020

Es war einmal... eine Familie die in einem Wald wohnten. Die Familie wohnt mit noch einer Familie in einem Haus. Die Kinder haben sich gegenseitig immer streiche gespielt. Die ~~has~~ Kinder haben sich gegenseitig mit Tinte und Mehl beworfen. Die Eltern von einem Kind haben ~~Mehl~~ wurden mit Mehl beworfen. Die Eltern waren sehr sauer deswegen. Die Familien haben vergessen das ihr essen im Ofen ist. In dieser nacht fing es an zu Brennen. Die Familie hat es gemert und sind aus dem Haus gerannt. Das Feuer war sehr groß. Die eine Familie hatte 2 groß decken mit genommen. Die Familie hat der anderen Familie ~~a~~ eine große decke ~~a~~ gegeben. Damit sie nicht in der ~~sa~~ kalte frieren. Das eine Kind sage zum anderen Kind, „Du, es tut mir leid. hätte ich nicht ~~ange~~ angefangen dann wäre das alles nicht passiert. Hier die schöne Blume schenke ich dir ~~es~~ entsch.“

Schabaira

Bündnispartner 1 (Antragsteller):

Deutsch-Tamilische Gesellschaft e. V.
Ansprechpartner: Herr Balasubramaniam Balachanthiran
Prühßstraße 47, 12105 Berlin
info@detagegermany.de
www.detagegermany.de
Tel: 030/23 90 31 61

Projektleitung:

Herr Hilmar Bartel
(Deutsch-Tamilische Gesellschaft e. V.)

Bündnispartner 2:

Archiv der Jugendkulturen e. V.
Ansprechpartner: Frau Gabriele Rohmann
Fidicinstraße 3, 10965 Berlin
archiv@jugendkulturen.de
Tel: 030/ 612 03 323

Bündnispartner 3:

Bezirksamt Tempelhof-Schöneberg
Jugendfreizeithaus Bungalow
Ansprechpartner: Herr Frank Baczynski
Mariendorfer Damm 117-121, 12109 Berlin
JFHBungalow@web.de
Tel: 030/ 7007 2563

Workshopleiterinnen:

Elisabeth R. Hager (Schreibwerkstatt)
Laura Fiorio (Fotografie)

Gestaltung des Readers

Laura Fiorio

Gedruckt im März 2020

Vereinssitz

Deutsch-Tamilische Gesellschaft e. V.
Gemeinnütziger Verein für Bildung, Kultur und Sport
– Anerkannter Träger der freien Jugendhilfe –
Prühßstraße 47, 12105 Berlin
Tel.: +49 (0)30 23 90 31 61
Fax: +49 (0)30 23 90 40 14
Handy: 0176/ 24 77 32 78
E-Mail: info@detagegermany.de
www.detagegermany.de
Registergericht: Amtsgericht Charlottenburg, VR 10012 B

Integrative Förderung Jugendlicher mit tamilischem Hintergrund

Das Projekt wird unterstützt durch das Programm MeinLand – Zeit für Zukunft der Türkischen Gemeinde in Deutschland im Rahmen des Bundesprogramms Kultur macht stark. Bündnisse für Bildung des Bundesministeriums für Bildung und Forschung.

Die Deutsch-Tamilische Gesellschaft dankt allen Personen, die diese Workshop unterstützt haben:

Den Bezirksämtern, den Bündnispartnern, den Werkstatteleitungen und allen Mitwirkenden sowie den Jugendlichen und ihren Eltern.

ஜேர்மன்- தமிழ்ச் சமூகப் பட்டறைக்கு ஆதரவளித்த அனைவருக்கும் நன்றி தெரிவிக்கின்றோம். மாவட்ட அலுவலகங்கள், கூட்டணிப் பங்காளிகள், பட்டறை மேலாளர்கள் மற்றும் அனைத்து பங்கோற்பாளர்கள், இளைஞர்களும் அவர்களின் பெற்றோர்களுக்கும்.